

27. nedjelja kroz godinu A

Ne budite zabrinuti ni za što, nego u svemu – molitvom i prošnjom, sa zahvaljivanjem – očitujte svoje molbe Bogu. (Fil 4,6)

Prvo čitanje

Izaja 5,1-7

Zapjevat ću svojemu dragome pjesmu svog ljubljenog njegovu vinogradu. Moj je dragi imao vinograd na brežuljku rodnome. Okopa ga, iskrči kamenje, posadi ga lozom plemenitom. Posred njega kulu on podiže i u nj tjesak metnu. Nadaše se da će urodit grožđem, a on izrodi vinjagu. Sad, žitelji jeruzalemski i ljudi Judejci, presudite izmeđ mene i vinograda mojega. Što još mogoh učiniti za svoj vinograd pa da nisam učinio? Nadah se da će urodit grožđem, zašto vinjagu izrodi? No, sad ću vam reći što ću učiniti od svog vinograda: plot ću mu soriti da ga opustoše, zidinu razvaliti da ga izgaze. U pustos ću ga obratiti, ni obrezana ni okopana, nek u drač i trnje sav zaraste; zabranit ću oblacima da dažde nad njime. Vinograd Gospodina nad Vojskama dom je Izraelov; izabrani nasad njegov ljudi Judejci. Nadao se pravdi, a eto nepravde, nadao se pravičnosti, a eto vapaja.

Drugo čitanje

Filipljanima 4,6-9

Braćo i sestre! Ne budite zabrinuti ni za što, nego u svemu – molitvom i prošnjom, sa zahvaljivanjem – očitujte svoje molbe Bogu. I mir Božji koji je iznad svakog razuma čuvat će srca vaša i vaše misli u Kristu Isusu. Uostalom, braćo i sestre, što je god istinito, što god časno, što god pravedno, što god čisto, što god ljubazno, što god hvalevrijedno; je li što kreplost, je li što pohvala – to nek vam je u srcu!

Što ste naučili, i primili, i čuli, i vidjeli na meni – to činite i Bog mira bit će s vama!

Evangelije

Matej 21,33-43

U ono vrijeme: Reče Isus glavarima svećeničkim i starješinama narodnim. "Drugu prispopobu čujte! Bijaše neki domaćin koji posadi vinograd, ogradi ga ogradom, iskopa u njemu tjesak i podiže kulu pa ga iznajmi vinogradarima i otputova. Kad se približilo vrijeme plodova, posla svoje sluge vinogradarima da uzmu njegov urod. A vinogradari

pograbe njegove sluge pa jednoga istukoše, drugog ubiše, a trećega kamenovaše. I opet posla druge sluge, više njih nego prije, ali oni i s njima postupiše jednak."

"Naposljetku posla k njima sina svoga misleći: 'Poštovat će mog sina.' Ali kad vinogradari ugledaju sina, rekoše među sobom: 'Ovo je baštinik! Hajde da ga ubijemo i imat ćemo baštinu njegovu!' I pograbe ga, izbace iz vinograda i ubiju."

"Kada dakle dođe gospodar vinograda, što će učiniti s tim vinogradarima?" Kažu mu: "Opake će nemilo pogubiti, a vinograd iznajmiti drugim vinogradarima što će mu davati urod u svoje vrijeme."

Kaže im Isus: "Zar nikada niste čitali u Pismima: Kamen što ga odbaciše graditelji postade kamen zaglavni. Gospodnje je to djelo – kakvo čudo u očima našim! Zato će se – kažem vam – oduzeti od vas kraljevstvo Božje i dat će se narodu koji donosi njegove plodove!"

Za razmišljanje

Prispodoba o zlim vinogradarima opisuje trenutak radikalne krize u Mesijinom životu i u razvitku Božje povijesti spasenja s čovjekom. Nakon što je Bog neumorno govorio vinogradarima po prorocima, koji su bili odgovorni za vinograd Izrael, šalje Bog konačno svog sina. S neosporavajućim autoritetom Isus naviješta svojim slušateljima prijeteći Božji sud.

Vinograd mora donositi ploda, Božji narod mora prepoznati Mesiju, Božjeg poslanika. No sinovi Izraelovi nisu bolji od njihovih praočeva. Kako su ovi odbacivali pravednike i proroke svoga vremena, tako planiraju veliki svećenici i farizeji, smaknuti baštinika ljubljenog Božjeg vinograda. Zbog njih će narod izgubiti privileg, biti "izabrani narod", jer će savez s Bogom biti prekinut i to sa strane čovjeka.

Ova je prispodoba tako jasna, da i veliki svećenici i farizeji shvaćaju, tko je i što njome mišljeno. Time Isus naviješta svoju smrt. Istovremeno prispodoba završava naviještajem jednog novog kraljevstva pod vodstvom uskrsnuloga. Bog će stvoriti novi narod od carinika, griješnika i pogana, poslanje, jednom povjereno kući Izraelovoj, njoj će se oduzeti i dati drugim zakupnicima.

Novi će pak narod stajati pod istim zahtijevima kao i stari: o "plodovima" će ovisiti, to znači o ostvarivanju pravednosti i volje Božje u tom svijetu.

Kako je onda dakle s tim narodom, kojega si je Bog stvorio iz Židova i pogana? Je li bolji nego stari? Izabranje nije privileg, koji nas pred drugime uzdiže ili nam povjerava moć. Mnogo više imamo zbog toga što znamo da je Bog s nama, da imamo veću odgovornost, našim sestrama i braći služiti u poniznosti i ljubavi. Ne smijemo zaboraviti, da je naša Crkva sagrađena na zaglavnom kamenu, kojega graditelji odbaciše. Sabrani od jednog odbačenog, moramo se mi sami otvoriti odbačenima ovoga svijeta i biti spremni, trpjeli istu sudbinu kao i Krist.

Pokušamo li izbjegći toj odgovornosti, moramo računati s time, da će nam se oduzeti Božje kraljevstvo, te biti dano narodu, koji će donositi svoje plodove.